

Udeværkstedet som inspirator.

Vores udeværksted rummer uendelige muligheder, hvis bare børnenes fantasi gødes og inspireres. De fysiske rammer er tydelige, og alt hvad man skal bruge er ved hånden, og hvis ikke så skaffer vi det.

Jeg har en kreativ og original fantasi, når det kommer til at arbejde med træ og deslige, men har ikke den store håndværksmæssige snilde. Men sammen med børnene, er det enormt inspirerende og givende, at være i processen. Vi udforsker materialer, vi sammensætter sjove ting, vi lader fantasien få frit løb, og jeg er samtidig opmærksom, på det enkelte barns forudsætninger for deltagelse og for udfordringer.

Værkstedet er et godt sted, med ro til fordybelse, god afskærmning og plads til at styrke sociale kompetencer og støtte nye relations dannelser.

Vi har som et projekt, bygget en robot, som nu er blevet en fast del af inventaret på legepladsen.

Der var flere processer i robotens opbygning, og som en start, inviterede jeg børn og forældre, til at medbringe alt mulig skrot hjemmefra.

Dernæst skilte vi alt fra computere og telefoner, til kaffemaskiner og lommeregner, hvor børnene fik mulighed for se, hvordan hverdagens små teknologiske apparater ser ud indeni. Indmaden fra apparaterne, brugte vi til robotens indvolde, som blev synlige gennem en plexiglasplade. Børnene har hamret, savet og skruet i træ, og for nogle har det været en udfordring bare at holde en hammer og øve sig i at banke, og for andre lidt mere avanceret, eks. at skrue ting sammen.

Gennem processen, opstod der langsomt en robot, hvor vores ideer hver især kom i spil, men samtidig, med øje for det fælles grundlag for slutresultatet. Børnene har taget ejerskab af robotten, og hver især bidraget med indhold og ideer.

Robotten bliver nu brugt som vagtrobot, som politistation, som dj-pult og alt det som børnenes fantasiske bejstring befordrer.

Det seneste projekt, er et hjemmelavet tegnefilmsfjernsyn. Det består af et gammelt tv, hvor vi har taget indmaden ud. På siderne er der to rundstokke på holdere, og her sidder der en rulle tegnepapir. Børnene har hamret og savet, malet og skruet, og hjulpet hinanden, når der var brug for det.

Derefter har jeg rullet papiret ud på borde på vores terrasse, og børnene gik i gang med tegnefilmens historieførløb, hvor de hver i sær, fik et afgrænset område på det fælles "lærred". Her oplevede jeg, at de talte, inspirerede og bidrog til hinandens tegninger, og den fælles historie. De var nysgerrige på hinanden, og brugte hinandens forslag.

Slutteligt lavede vi en scene, hvor jeg indtog fortællerrollen med afsæt i børnenes tegninger, som rullede igennem fjernsynet. Børnene var meget engageret.

Pædagogen Jacob.

